

stitsministeriets Forskningsenhed, at den nævnte model for en skærpelse af kriminalitetskravet alene ville medføre en reduktion på 2-6 pct. i det samlede antal isolationsdage, hvilket må ses i lyset af, at der allerede i dag kun i begrænset omfang sker varetægtsfængsling i isolation i sager om mindre alvorlig kriminalitet.

Justitsministeriet er endvidere enig med Strafferetsplejeudvalget i, at de særlige proportionalitetskrav, der er indeholdt i § 770 b, nr. 1-3, bør opretholdes uændret.

Det kan i den sammenhæng oplyses, at »Isolationsgruppen« under Dansk Retspolitisk Forening rettede henvendelse til Strafferetsplejeudvalget og fremsatte et forslag om en ordning med delvis isolation som alternativ til fuldstændig isolation, jf. betænkningens bilag 7. Foreningen har tidligere – bl.a. under Folketingets behandling af lovforslag nr. L 14 i 2000 – fremsat et tilsvarende forslag, og foreningen har også nævnt forslaget under høringen over betænkningen.

Dansk Retspolitisk Forenings forslag om delvis isolation består i en ordning, hvor brugen af fuldstændig isolation – og brugen af besøgs- og brevkontrol over for ikke-isolerede varetægtsarrestanter – erstattes af en mere effektiv form for besøgs- og brevkontrol ved placering på særlige afdelinger, hvor alle er undergivet besøgs- og brevkontrol, og hvor der ikke er mulighed for at være sammen med indsatte, som ikke er undergivet disse begrænsninger, i skole, i kirke eller under gårdtur. Dette kan om nødvendigt kombineres med placering af en arrestant i en anden afdeling eller et andet arresthus end bestemte andre indsatte. Der henvises om foreningens forslag i øvrigt til betænkningens bilag 10 og Justitsministeriets besvarelse af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 1, 25 og 29 til L 14.

Justitsministeriet kan fortsat ikke støtte Dansk Retspolitisk Forenings forslag om generelt at afskaffe muligheden for varetægtsfængsling i isolation og erstatte reglerne med såkaldt delvis isolation. Dette skyldes bl.a., at personer, som – i overensstemmelse med foreningens forslag – måtte være placeret på særlige afdelinger, hvor der kun er anbragt arrestanter underlagt restriktioner i form af besøgs- og brevkontrol, efterhånden vil blive løsladt, overført til afsoning af idømt straf eller fritaget for besøgs- og brevkontrol og derfor overført til en almindelig fællesskabsafdeling. Herefter vil disse personer have mulighed for efter forudgående aftale og planlægning at videregive meddelelser fra indsatte, der fortsat er undergivet besøgs- og brevkontrol og opholder sig på de særlige afdelin-

ger. Der vil desuden i et vist omfang være mulighed for, at personer, der overføres *til* en sådan særlig afdeling, medbringer meddelelser til personer, der i forvejen opholder sig på denne afdeling.

Efter Justitsministeriets opfattelse gør hensynet til bekæmpelsen af kriminalitet det således nødvendigt at opretholde muligheden for at anbringe arrestanter i fuldstændig isolation. Om fuldstændig isolation er nødvendig, eller om mindre indgribende foranstaltninger kan tilgodeses formålet, må afgøres konkret i hver enkelt sag, jf. den gældende proportionalitetsregel i retsplejelovens § 770 b, nr. 2, hvorefter (fuldstændig) isolation kun må iværksættes, hvis formålet hermed ikke kan tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved at anbringe arrestanten i et andet arresthus end bestemte andre indsatte eller på anden måde afskære arrestanten fra samvær med sådanne indsatte.

Om muligheden for varetægtsfængsling i isolation af unge under 18 år har Børnesagen, Børnesagens Fællesråd og Dansk Retspolitisk Forening under høringen over betænkningen givet udtryk for, at muligheden for isolation af unge under 18 år helt bør afskaffes, jf. ovenfor pkt. 3.5. Heroverfor har Statsadvokaten i København bl.a. anført, at der – som også anført af Strafferetsplejeudvalget – i de senere år har været og fortsat er en klar tendens til stigende alvorlig kriminalitet blandt unge i aldersgruppen 15-18 år, herunder kriminalitet udøvet af flere unge i forening. Statsadvokaten finder på den baggrund, at der fortsat – og muligvis i stigende omfang – er behov for varetægtsfængsling i isolation i disse sager.

Efter Justitsministeriets opfattelse må anbringelse i isolation, herunder anbringelse af isolation af unge under 18 år, i særlige tilfælde anses som et nødvendigt indgreb for at gennemføre en efterforskning og rigtig pådømmelse af en sag. Justitsministeriet finder derfor ikke, at muligheden for at anbringe unge under 18 år i isolation helt bør afskæres.

Justitsministeriet er samtidig enig med Strafferetsplejeudvalget i, at anbringelse i isolation af unge under 18 år kun bør ske under helt ekstraordinære omstændigheder. På den baggrund kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets forslag om, at der i retsplejelovens § 770 b indsættes et nyt stykke, hvorefter iværksættelse eller opretholdelse af isolation af unge under 18 år kun kan ske, hvis der i øvrigt foreligger helt særlige omstændigheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (retsplejelovens § 770 b, stk. 2).